Proect realizabil

Un grup de foști motocicliști intenționează să procedeze la reluarea activității

Pentru început s'au colectat sume importante

Motociclismul și fratele său mai mare automobilismul, au avut enorm de suferit pe urma evenimentelor cari, cu începere din 1939 nu au mai permis manifestări normale în ramurile sportive.

Deși motorul a jucat și continuă să joace un rol de frunte în actuala conjunctură, sporturile mecanizate nu au putut să stea nici măcar pe treaptă de egalitate cu manifestări mai puțin la ordinea zilei.

De aproape doi ani nu se mai realizează nimic în domeniul motorizatelor, stagnarea totală marcând o epocă al cărui sfârșit nu se va produce decât în momentul în care o lăudabilă inițiativă va forța reînceperea campaniei.

Motociclismul a cunoscut zile de mari succese; velodromul din șoseaua Ștefan cel Mare stă mărturie a glorioaselor performanțe românești în lupta cu reprezentanții străinătății și alergătorii noștri ard de dorința de a reedita spectacolele cari, în trecut, stârneau admirația asistenței și ridicaseră motociclismul la rângul pe care merită și astăzi să-l ocupe.

Cine vrea să-și aducă aminte de timpurile acelea nu poate să asiste impasibil la inactivitatea de astăzi și este sigur că, toți susținătorii de altădată ai motociclismului se vor simți înviorați aflând că, mai mulți foști alergători au luat inițiativa regisării primei competițiuni de război.

Intre vechi rivali

Intâmplarea a făcut ca acum câteva zile să se strângă în jurul unei mese, mai mulți dintre alergătorii cari au făcut epocă în probele motocicliste organizate în decursul anilor. Intr'un astfel de cerc nu este surprinzător că subiectul principal al discuțiilor l-a format motociclismul. Și, iar nu este surprinzător faptul că, în momentul când nostalgia trecutului a cuprins inimile, unul dintre cei prezenți a emis părerea organizării unei întreceri pentru regizarea și dotarea căreia să nu se recurgă la pungi străine sau la fondurile forului de specialitate.

Ideia a fost imediat îmbrățișată și Paul Vasilescu a fost primul care a alocat inițiativei o sumă destul de respectabilă. Gestul său a fost imitat de alergătorul sibian August Wagner, după care au subscris, după puteri, toți cei prezenți. Ing. Jean Calcianu, prezent și el la locul întrunirii foștilor alergători motocicliști a completat lotul celor cari au aderat la ideia subscrierilor, astfel că, în mai puțin de cinci minute chestiunea financiară a alergării a fost pusă la punct.

Organizarea

S'a discutat apoi chestiunea organizării alergării și anume cine să gireze și sub a cui emblemă să se alerge cursa. Părerile fiind împărțite ne permitem noi să arătăm inițiatorilor că, cel mai indicat lucru este o organizare în comun, o organizrae la care să-și aibă partea de contribuție atât Moto-Clubul-Român cât și gruparea A.R.M.A. In acest mod s'ar pune capăt și unei rivalități deplasate și de nimic bun prevestitoare.

Cum prima noastră formație de specialitate are la dispoziție mai mari posibilități financiare, cealaltă grupare poate foarte bine să apară pe teren cu importantul aport al elanului și al muncii. Ar fi o completare ideală care nu ar putea decât să servească din plin lăudabilul scop al inițiatorilor.

Participanții

Pentru mulți chestiunea participanților constituie o problemă. Pe noi nu ne preocupă acest lucru întrucât știm dinainte că orice alergare motociclistă s'ar organiza astăzi ar strânge la start loturi record.

Intr'adevăr, din rândurile consacraților nu va lipsi nimeni sau, dacă nu uităm dispariția din viață a regretatului Bucur Gâlcă, aproape nimeni. Și credem că reeditarea faimoaselor dispute dintre Nicolae Ionescu-Cristea, Nicolae Nicolici și Ion Popa este dorită de toți cei cari au trăit precedentele ediții ale acestor răfuieli.

Deasemenea nu trebuie să se uite disponibilitatea lui Ion Craioveanu, revelația ultimilor ani și posibila participare a bine cotatilor Octav Frone, Lazăr Georgescu, Constantin Voluntaru, frații Engelbrechten, Connert și poate Dan Tatușescu.

Infine nu trebuie neglijat nici lotul noilor veniți la motociclism, din rândul cărora se poate foarte bine ridica vedeta de mâine și nici posesorii de motoare cari prin marele

La 25 Mai

Se dispută campionatele naționale de atletism ale Germaniei

La 25 și 26 Mai se vor organiza la Berlin campionatele de atletism ale Germaniei.

Programul este în întregime alcătuit și cuprinde absolut toate probele cu excepția triplului salt, pe care federația Marelui Reich a hotărît s'o scoată din program.

BOX

Pălavre,

Intre box, cross și... altele...

Se afirmă tot mai insistent în cercurile noastre pugilistice, că un bun maestru de box, nu poate fi decât cel care a practicat boxul, adică un fost boxeur. »Numai el cunoaște temele ringului și e, deci, cel mai nimerit de a preda lecții de box«, susțin aderenții »cauzei« de mai sus.

Deși nu e vizat, maestrul Doculescu îmi spunea deunăzi:

— Adică, cum vine asta? Va să zică, dacă un ou de găină este stricat, tu ca om nu ești în stare să spui nimic, ci.. găina.., fiindcă numai ca...

Dar apropo de găină. Jim Călinescu se afla acum două seri la o cunoscută bodegă de pe bulevard și servise un »pui fript«, când a chemat chelnerul:

— Ascultă șefule, puiul ăsta nu prea e pui...

— ???

— E găină.

— Imposibil. Dar după ce-l cunoașteți,

— După dinți.

— Glumiți. Mai întâi că la friptură nu se servește capul, și apoi puiul n'are dinți.

— N'o avea el, dar am eu..

Vedeți ce explicație simplă? Și cu toate acestea poți lămuri pe cineva și fără să vorbești. Da, uite mă întreba într'o zi, Flamaropol — îl cunoașteți pe Flamaropol: un lungan »gen Gary Cooper«, despre care footballiștii susțin că e gazetar, iar gazetarii că e... footballist, — cum spuneam, mă întreeba juventistul nostru:

— M'ai văzut Duminică, jucând?

— Păi... te-am văzut.

— Ți-a plăcut?

— Păi... mi-a plăcut.

— Atunci, coane Pyk, spune sincer: merit eu sau nu să joc în echipa națională?

— Vrei părerea mea sinceră?

— Mda..

— Mda..

— Sinceră, sinceră de tot ?

— N'o mai spune.

Vedeți dar că o lămurire poate fi și »mută«. E ca și când ai alerga într'un cross organizat de »Muncă și Lumină«, ai munci să ocupi un loc bun în clasament, și ai căpăta drept premiu o lampă de buzunar. Căci, d'aia îi zice »Muncă și Lumină«. Nu,i așa?...

Vasile Șerbănescu a învins la puncte pe Gheorghe Georgescu

(Continuare din pag. I-a)

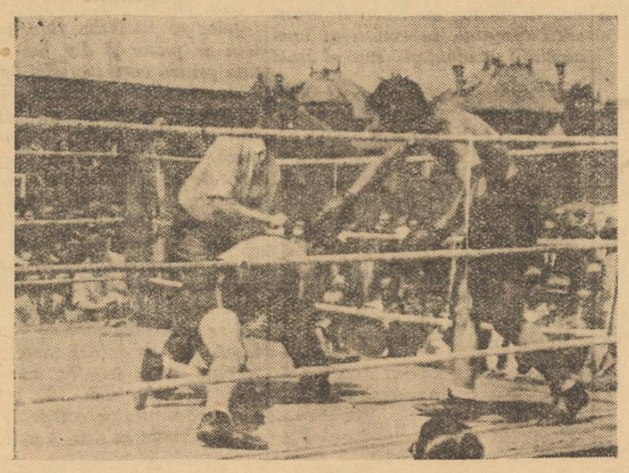

ȘERBANESCU — GEORGESCU

lui când buletinele de punctaj indicau egalitate.

Costel Stănescu a fost mai bun în primele compartimente ale luptei când și-a asigurat un avantaj pe care l-a menținut până în penultima repriză. Ultimele 3 minute însă au văzut un Bogdan deslănțuit și decis să joace ultima carte. Stănescu a făcut cu greu față situației și poate dacă gongul nu intervenea el ar fi gustat pentru prima oară din cupa celor cari au făcut cunoștință cu podeaua.

Felul cum a terminat matchul de reintrare ne îndreptățește să credem că Bogdan va realiza în cursul acestui sezon, performanțe de mare răsunet. O eventuală întâlnire a lui cu Lucian Popescu ar putea evidenția plafonul posibilităților egalului lui Costel Stănescu.

Georgescu a cedat lui Șerbănescu

Codus autoritar și competent de d. Constantin Aurelin, matchul dintre Vasile Șerbănescu (79 Kg. 100), campionul României la toate categoriile și Gheorghe Georgescu (75 Kg. 600), deținătorul titlului național semigreu s'a sfârșit cu victoria la puncte a celui dintâi.

Deși nu s'a prezentat în plenitudinea posibilităților fizice — greutatea arătată de balanță indică acest lucru — Vasile Șerbănescu și-a dominat adversarul în toate compartimentele luptei, Georgescu nefăcându-se remarcat decât printr'o neobișnuită rezistență și 3—4 lovituri.

In prima repriză, după un prelungit stadiu, Georgescu șterge cu o dreaptă bărbia lui Șerbănescu și acesta cade la pământ. El se ridică până să fie numărat și face cu ușurință față deslănțuirii fără rost a adversarului. A fost unul din extrem de puținele momente de dominare a învinsului.

Incepând din repriza secundă, Șerbăneseu este în continuă ofensivă, lovește cu directe de stânga și croschete de dreapta și își silește adversarul să-și caute refugiul în corzi.

Reprizele a 3-a și a 4-a au aceiași fizionomie. Șerbănescu domină net și își creiază numeroase situații avantajoase. Lipsit de convingere Georgescu recepționează cu stoicism lovituri foarte puternice și sângerează abundent din gură și nas.

Repriza a cincea aduce o nouă fază favorabilă lui Georgescu. După ce plasează câteva lovituri scurte cu dreapta, Șerbănescu este «ghicit» în bărbie și cade pentru mai puțin de o o secundă. Ridicându-se, el reia ofensiva și Georgescu este depășit.

Urmează două reprize în cari Șerbănescu se mulțumește să câștige teren prin deste stângi, la figură pentrucă în reprizele 8 și 9 Georgescu să fie pus în dificultate de mai multe ori, prin repetate un-doi-uri pe care le recepționează ca un elev care nu și-a învățat bine lecția.

Ultima repriză vede un Șerbănescu cu mai temperat. Campionul se resimte pe urma lipsei unei satisfăcătoare condițiuni fizice și acest lucru permite lui Georgescu să se mențină la nivelul adversarului.

La sfârșit juriul acordă victoria la puncte lui Vasile Șerbănescu care și-a dominat adversarul în aproape toate compartimentele luptei și din toate punctele de vedere.

Jenny Dumitrescu

——xoxox——

La 24 Maiu

Constantin Lăzăreanu : va boxa cu Ilie Impăratu

Pentru gala de box pe care maestrul GHEORGHE PREDA o pregătește pentru Duminică 24 crt., a fost perfectat în cursul zilei de ieri matchul profesionist ILIE IMPARATU—CONSTANTIN LAZAREANU, match ce se va disputa în arena „Marconi", în 10 reprize a 3 minute. Programul va fi completat cu cinci matchuri amatoare.

Lic. Principele Carol-Mihai Viteazul

Se întâlnesc azi în finala Cupei de foot-ball „Viforul Dacia"

Azi la ora 3 se va disputa pe Velodrom finala competiției interșcolare de foot-ball dotată cu cupa «Viforul Dacia». Această partidă va fi un derby foot-ballistic, deoarece se întâlnesc două echipe de forțe egale, care practică un joc superior și a căror formație figurează internaționali și cunoscuți jucători districtuali. Cine va învinge va deține supremația foot-ballului școlar din acest an.

La această finală va asista un delegat federal care va selecționa jucătorii pentru echipa de juniori a Capitalei, deasemenea matchul va fi filmat. Desigur elevii vor veni într'un număr impresionant pentru a încuraja pe colegii lor și spre a asista la acest regal sportiv.

Liceul campion Principele Carol va alinia următoarea formație:

Stăncnlescu (F.C. Național), Ciucu (Vergu), Petculescu (Colțea), Ionescu Bulete (PTT) Sandy Ionescu (Viforul Dacia) Ștefănescu (Imp. Capitalei) Beraru (Sp. Stud) Popescu Mircea (U. Tricolor) Marian (Carmen) Cercel (Viforul Dacia) Crăciunescu (Olympia).

Mihai Viteazu va avea în formație jucători ca: Andrei Rădulescu (Venus) Gârbea (Vergu) Nicolae (Vergu) Alete (Colțea) și Carianopol (PTT).

Partida va fi condusă de d. Alexandru Bușoe.

Favoritul întâlnirii este Lic. Principele Carol campionul de foot-ball din anii trecuți și proaspătul câștigător al cupei inter școlare «Unirea Tricolor».

F. R. F. H.

COMUNICAT

Astă seară la ora 20, va avea loc la sediul FRFH, (Str. Batiștei No. 6), ședința de programare a matchurilor din campionatul regional și cel școlar de hand-ball.

In acest scop sunt convocați, delegații grupărilor și d-nii profesori de educație fizică ai liceelor participante.

Chioșcarii cari nu primesc ziarul la timp sau în număr suficient, cu toate cererile lor adresate serviciului de coportaj, sunt rugați a se prezenta personal la editura Eminescu, str. Anghel Saligny 2, sau a aviza telefonic biroul de comenzi (nr. 3.26.60) pentru a li se trimite exemplarele necesare.

RUGBY

Pe marginea înfrângerei dela Milano

— Un joc disputat în condițiuni anormale —

de THEO KRANTZ

II

După Gazetta delo Sporto voi reda astăzi matchul așa cum l'a redat acea gazetă italiană de specialitate: In prezența d-lui Georgescu consulul României la Milano, Leist, vicecensul, Coccia președintele F.R.I. Coccia, Secretar general F.R.I. M. Vardala și Al. Ghimpețeanu conducătorii ai F.R.R. precum și înalți demnitari ai partidului fascist a avut loc pe terenul «Arena» din Milano întâlnirea dintre România și Italia

Domnul Willy Offenbach (Germania) fluieră începutul în fața a circa 8000 spectatori, echipele alinîind următoarele formații.

ROMANIA: C. Dinescu, S. Ghika, I. Andrieș, I. Popa, F. Calistrat, C. Munteanu, S. Sadoveanu, F. Covaci, I. Diaconu, G. Ionescu, G. Blașek, T. Kranz, St. Bârsan, I. Glăvan, C. Pârcălăbescu.

ITALIA: Vigliano, Cova, Re Garbagnati, Cazzin', Costa. Panuigiani, Moretti, Sgorbati, Bertolotto, Figari, Stenta, Bevilagna, Romano G., Testoni, Romano P.

*

Arbitrează germanul Willy Offenbach. In tribună sunt prezenți consulul României, președintele Federației italiene și alte numeroase personalități marcante ale partidului faseist.

Partida începe, italienii având balonul, imediat se observă că grămada română este mai puternică și reușește să scoată balcane și oferă treisferturilor ocazia de a deschide jocul.

Italienii nu se lasă surprinși în special de tactica română de a închide jocul, Cazzani și Costa nu reușesc în două încercări de pătrundere căci românii îi plachează decis.

Italienii contraatacă pe scurte lovituri de picior.

Pe o deschidere din tușe Cazzini dă lui Re Garbagnati care deschide pe Cova care fuge dar este placat de Calistrat, reușește însă să recentreze unde Bertolotto bate peste adversari și Ersta care urmărise reia în timp ce Ghica nu este la locul lui și Glăvan se bâlbâie cu balonul: Vigliano nu poate transforma, suntem în minutul 21.

Peste două minute Moretti deschide de la grămadă la Parmigiani o frumoasă pasă la Cazzini, care intră spre buturile adverse, trece de Ghica care nu-l plachează și la 16 m. de buturi îl plachează frumos, totuși, recentrează unde Bertolotto marchează. Vigiano transform și ridică corul la 8:3.

In minutul 38 încearcă să transforme o lovitură de pedeapsă însă nu reușește.

Repriza secundă

La reîncepere jocul se desfășoară pe înaintare — după primele minute de nesiguranță — (N. R. aceste prime minute au fost vreo 20 în care timp echipa noastră a dominat) se trece la atacuri aducătoare de puncte.

Se fac unele schimbări, Zanetti la locul lui Figari care trece pilier în locul lui Romano II, iar la români, Blașek este înlocuit cu H. Munteanu și Diaconu cu S. Niculescu.

Se observă o lejeră superioritate a squadrei azzure, însă trei erori comise de echipa noastră (N. R. Italiană) face ca să ratăm trei frumoase ocazii) (N. R. nu este vorba de erori ci de placaje decise ale lui Popa, Andrieș și C. Munteanu). Prinși pe picior greșit treisfertu-rile noastre permit lui Calistrat să marcheze 3 puncte în minutul 7.

(N. R. Faza s'a petrecut astfel: Covaci intră din tușe, chiamă pe C. Munteanu căruia îi pasează balonul, acesta este placat și pasează defectuos lui Calistrat astfel că balonul îi vine la picior; Calistrat lansat bate un scurt driblng, balonul merge spre tușe în viteză, întrece pa Costa, bagă balonul în teren dejucând astfel și pe Vigliano și se năpustește peste balon unde culcă balonul cu o zecime de secundă înaintea lui Vigliano).

Reacțiunea italiană este promptă și reușesc dominând să obțină o lovitură liberă cauzată de Niculescu să transforme, ridicând scorul la 11:3.

In minutul 35 Cova depășește pe Calistrat care lovit în picior ese cu gheata ruptă astfel că nu poate placa omul din față, Cova mărcând în voie C. Munteanu se grăbește fără judecată și bate lovitura de reîncepere fără ca echipa să i se repliat. Zanetti ia balonul copilărește din mâinile lui Pârcălăbescu, pasează lui Stenta care nu marchează la centru. Dinescu având trei adversari în față. Vigliano transformă. In minutul 39 înaintarea italiană funcționează freprosabil și Zanetti mai marchează pecetluind scorul de 22:3 pentru Italia.

La această cronică nu am avea prea multe de adăugat căci asupra comportării jucătorilor vom reveni.

(Va urma)

A apărut No. 15 din

PACALA

Director:

Virgiliu Slăvescu

In sumar:

Speculanții, de *Caius Ulpiu Tărăboanță.*

Leac infailibil, de *Lupul Singuratic.*

Amorul, de *Doru Teodericiu.*

Teatrul în miniatură, de *Rudy.*

Șmecherlicărie, de *Ionescu-Expresul.*

Discursul lui Churchill.

Alo! Alo! Radio Moscova, etc. etc.

8 pagini în culori 8 LEI.

Viața e o luptă

de Genne Tuney

Eu părăsi colțul meu cu destulă prudență și de îndată ce fui la îndemâna pumnului său Allen îmi trimise, la maxilar, o furioasă directă de dreapta. Văzând-o venind aplecai capul și, în acelaș moment, îi lansai la diafragmă un scurt »uppercut« de stânga. Sesizasem tactica lui Moore. El văzu că eram tânăr și obișnuit cu regulamentele armatei. Credea că precipitându-se asupra mea cu toată greutatea și lovindumă cu el mai bun pumn m'ar lua pe neașeptate punându-mă knock out. Șiretenia eșuă și Allen fu învins.

Trăsei din acest match și din incidentele care-l precedară concluzii de neprețuit.

Observai atunci că matchul care-mi produse cea mai mare neliniște fusese, până la sfârșit, cel mai ușor. Notai că era ridicol să-ți bați capul înainte de match. In afară de efectele nenorocite pe car neliniștea le produce asupra corpului și spiritului ste în aceasta o pierdere de timp stupidă.

Decisei ca pe viitor să închid porțile spiritului meu la posibiltatea unei înfrângeri. Inaugurai această metodă de antrenament mintal în momentul în care Whitey Allen fu pus knock out. Imi mai trebui încă multă aplicație și concentrație penru a ajunge la această disciplină mintală care-mi permise să mă sui pe ring surâzând fără frică sau nelnișite, în momentul întâlnirii cu Jack Dempsey, pentru campionatul lumii la categoria »grea«, care se dispută șase ani mai târziu la Filadelfia.

După matchul cu Allen deveni o atracție a New Yorkului. In primăvara și vara anului 1920 disputai nouă matchuri pe cari le câștigai toate, prin knock out. Cel mai important, din punct de vedere profesional, fu acela pe care-l disputai, în opt reprize, cu Al. Roberts, la 2 Februarie, la Newack Armory.

Este demn de reținut că unul din aceste matchuri (care pare fără imporanță în anuarul boxului) fu, desigur, una din cele mai frumoase performanțe ale carierii mele. Era un match contra vechiului meu adversar din armata americană K. O. Sullivan.

Am menționat, într'un capitol precedent matchul meu contra lui K. O. Sullivan, în timpul turneului armatei americane.

La începutul matchului, planul meu era să-l împiedic pe Sullivan să se servească de mâna sa stângă. Mă ferii în câteva rânduri. Fără a riposta el se retrase până în colț. Proectoarele de lumină erau foarte slabe. Nu spun aceasta pentru a mă scuza că am fost lovit. In orice caz când Sullivan se rezemase pe corzi, fără a se mai putea da înapoi, el îmi trimise un teribil «swing» de stânga, tocmai lovitura în vederea căreia eu mă ferisem. Cu toate că o așteptam nu o văzui venind. Ea mă lovi în plin în partea dreaptă a bărbiei, rupându-mi o bucățică de carne. Mă învârti odată în jurul meu și fui aruncat în corzi. Eram teribil de amețit. Era una din cele mai puternice lovituri pe care le primisesem până atunci.

Sullivan, văzând în ce situație mă găseam, îmi dadu un alt «swing» de stânga pe care-l blocai pe jumătate cu mănușa și obrazul meu. Intrarăm în corp la corp. Slim Brennan, arbitrul, ne despărți. Când furăm separați, Sullivan svârli un alt «swing». Il evitai. Reîncepurăm un corp la corp și Brennan iar ne separă. Eram încă amețit însă îmi dădeam seama că trebuie să mă depărtez de corzi. Manevrai încet către mijlocul ringului. Sullivan mă urmări. Incă odată mâna sa stângă trimise un swing violent. De data aceasta, în loc să mă retrag rămăsei pe loc și îl lăsai să mă lovească la gât.

Sullivan, descoperind că pierdea avantajul său, deveni prudent. El înțelese că trebuia să scurteze swingurile sale. Acoperindu-și obrazul cu ambele mâini el se apăra până în momentul când nu mai putea fi ajuns de pumnul meu. Așteptai. Atunci când înaintă mâna stângă cu intenția de a-mi trimite un «swing» la maxilar îl lovi cu o directă de dreapta care-l atinse pe Sullivan exact între ochi. Se învârti odată în jurul lui și căzu, apoi, la pământ, cu capul înainte. Rămase în poziția aceasta până'n momentul în care fu transportat în colțul său. Matchul durase un minut și jumătate.

Excelentul critic care făcu cronica matchului declară: «Sullivan, boxeurul de clasă, a făcut un «plonjon», în prima repriză, contra lui Tunney».

La începutul primăverii anului 1920, Sammy Kelly reveni dela Havana și descoperind că-mi croisem bine drumul vru să-și reia funcțiile de manager. Nu găsi aceasta corect față de Billy Roche și când i-o spusei Sammy consimți să ocupe împreună cu Billy Roche de gestiunea afacerilor mele. Considerai această propunere ca foarte justă și vorbi despre ea cu Billy. Spre marea mea surpriză, Billy o respinse spunând că el nu vrea să împarte cu nimeni grija de a se ocupa de un boxeur.

El declară:

— «Gene, eu fac totul sau nimic. Eu înțeleg angajamentul tău cu Kelly. Trebuie să continui cu el. Sper să mă asociez cu un amic și să deschidem o agenție teatrală. Această ocupație mă va absorbi în întregime. Noroc!»

Sammy reluă conducerea afacerilor mele dar observai, în curând, că avea prea multe lucruri de făcut pentru ca să se poată ocupa activ de mine. In afară de serviciul său la Charles A. Stoneham și compania și afacerile sale de curse mai avea și alte interese. Tratarăm această chestiune și când îi demonstrai că multiplele lui ocupațiuni îl împiedeçau de a servi interesele mele el fu de acord cu mine să căutăm un alt manager.

Părăsindu-l, trecui în revistă pe toți managerii pe care-i cunoșteam și mă decisei pentru Frank «Doc» Bagley.

Doc Bagley intră imediat în acțiune și, într'o lună, eram angajat pentru trei matchuri.

PE ACELAȘ PROGRAM CU MATCHUL DEMPSEY — CARPENTIER

Totul merse bine până în momentul când mâinile mele începură să strice totul. Mă resimți, din nou, de fractura degetului meu, pe care mi-o făcusem în Franța. Susțineam acum matchurile mele cu un mare handicap. pumnul meu mă abandona. Nu mai puteam lovi cu nepăsarea de altă dată. Trebuia să mă gândesc la mâinile mele și să lovesc cu grijă. Mulți din admiratorii mei începură să piardă încrederea în mine. Cronicarii sportivi comentau această schimbare de formă.

(va urma)